

Den bedste Ven.

Min Ven er kald, min Ven er blid
Og trofast i al Væds Smerte.
Jeg viger ei for Kamp og Strid,
Naar han kun lever i mit Hjerte.

Som Ledestjerne mig hans Røst
Igyennem Tidens Mørke fører;
Og tør jeg til hans Vennebrøst,
Jeg neppe Livets Storme hører.

Jeg holder der i faldig Ro,
Hvends ude Hadets Flamme brænder;
Og kan paa Jord jeg ingen tro,
Min Ven i Himlens mig sender.

Dan forblir min, og jeg blir hans
Og end vor Kjærlighed skal brænde,
Naar engang Sol og Stjerner
Glands
Udsuffles ved Alverdens Ende.

Naar han ved Raadet venter mig,
Jeg træstlig slutte vil min Vane,
Mit Kors skal hist forvandle sig,
Som hans, til Seirens lyse Vane.

Jeg stamme vil med Tal hans Ravn
Indtil min Vand jeg har opgivet.
Saa vil jeg synke i hans Ravn —
Dan er Opstandelsen og Livet.

Retten til den private Dom.

„Brøder alle, beholder
det gode.“

—1 Tefs. 5. 21.

Saa næstregnende vor Tid er mod
Gensyn til vort Egenes Helbred,
Velvære og Dygde, ligesaa ligegyldig
er den med Seirna til vor Sjæls
Helbred, Velvære og Dygde. Vor
Tid er en Tid, som viser den stærkt
mulige oandelige Ufegyldighed og
Læghet. Vor Tid især at skape sig
en Himmel her paa Jorden, mens
den samtidig søger at lade Enigheden
ud af Betragtning. Vor Tid er ma-
terialistisk. „Sjæl, klan dig til Ro;
at, drif og vær glad,“ det er Vesp-
grammet for den store Majoritet i
vore Dage i den samme materialisti-
ske Betragtning, som det var hin rige
Vands Program, om hvem Jesus
fortæller os i en af Parablerne.

De fleste Mennesker lever, som om
de ikke havde nogen udsædlig Sjæl,

og som der ingen Gud var, hvem
man kylder Regnskab. Vor Tid er
udsat for at glæmme at Sjælens Ren-
het er av større Vigtighed end Væge-
nets, hvor vigtig denne end kan væ-
re; at oandelig Helbred er mere nød-
vendig end den legentlige, hvor dy-
rebare denne end er; at den hødeligste
Sot og Kloten til alt andet her i Ver-
den er Menneskets Synd; at Vantro
styrker Millioner i Helvede; at Sjæl-
ten trænger til Guds Kjærligheds
Solskin og Guds Vands Røst og
Gude Ords rene Røde, skal den leve,
trives og bli lykkelig; og endelig, at
oandelig Helbred vil ogsaa sikre det
stærke Maalet av legentlig Helbred, ti
„Gudsfrugtighed er nyttig til alle
Ting, da den har Forrettelse for det
Liv, som nu er, og for det tilkom-
mende.“ (1 Tim. 4. 8).

Vor Tids materialistiske Mand gjør
sig gjældende selv indenfor Kirken.
Advarsler mot falske Lærere og deres
falske Lærdomme er i vore Dage me-
get upopulære, selv hvorfor en stor
Del av vor Tids Kirkerne, og det til-
trods for at disse Advarsler snart la-
der i Skriften for alle Tider.

Er det av Vigtighed at søge efter
Sugdomsopiver og Gift av alle
Slags for at kunne beskytte vor le-
gentlige Helbred, saa er det af saa
meget større Vigtighed at udforske og
adskille det oandelige onde fra det
oandelig gode for at fremme vor aan-
delige Helbreds Beskyttelse og Velvære.
Dette befaler Paulus os at gjø-
re, naar han siger: „Prøvet alle, be-
holder det gode.“

Retten til at prøve alle er Retten
til den private Dom. Det er Ret for
den enkelte at læse og studere Bibelen
og at ta direkte fra denne Skilde de
Lærdomme han tror. Men denne
Ret er ikke Frihet til at forklare Bi-
belen, som enhver selv finder for
gode, ti Bibelen forklarer sig selv og
maa studeres og troes i Lyset av dens
egen Forklaring. Retten til den pri-
vate Dom åpner læredes Ret ikke
Blasferne for en Mangfoldighed av re-
ligiøse Tro.

Retten til den private Dom bør ut-
høves ikke overfor den Autoritet, den
romersk katolske Kirke har anmaas-
et sig. Den romersk katolske Kirke ind-
vinner ikke og har aldrig indtrun-

net Folket Retten til at læse og stu-
dere Bibelen; men fordrer at de skal
tro hvoed Kirken, og der mødes natur-
ligvis den romersk katolske Kirke, læ-
rer og fordi de lærer det. Den ro-
merske Katoik, hvis Lan blir fast ved
dette feilagtige Princip av sin Kirke,
har i. g. Maate at røde ud paa,
enten han lærer Sandhed eller Bild-
farelse; han har selv ingen Overbe-
visning. Vil en Papegasse gjentar
han det, som blir ham fortalt, og
skjuler sig saa bak Kirken paaatagne
Autoritet, og et strøvelig Skjul er det
ogsaa.

Imot dette urigtige Princip høvet
Luther sin magtige Røst i Protest og
bragte for Lyset igjen det paauluffe
og ubeske Princip for den private
Dom: Retten for hver Mand til at
„prøve alle Ting.“ Paulus skrev il-
ke disse Ord til nogen Pave eller no-
get Kirkefænik, heller ikke bare til
Korinthianerne, men til de kristne i
Jerusaloufa og til de kristne paa et-
kvert Sted og til enhver Tid indtil
Dagens Ende.

Pligten til at domme.

Naar Paulus siger: „Prøvet alle,“
siger han ikke blot hvoed der kan se,
men hvoed der bør gjøres; han gjør
det til en kristens Pligt at prøve alle.
Dette trænger til at fremholdes, ikke
bare overfor den romersk katolske Kir-
ke, som negter sine endog Retten til
at gjøre det, men ogsaa overfor man-
ge Protestanter i vore Dage, som,
endkjent de har en open Bibel, dog
er uforgjævelig med Læren, ikke gjen-
nemgaaende underfølger den selv, ikke
er villig til at være saa nøie med
Korrikt i Læren, ja maaske gaar til
den Hterlighed at si, at det ikke
gjør nogen Korrikt, hvoed man tror,
er man blot oprigtig“ — en av de
stærke Løgne Djævelen noensinde
har fundet paa.

Siden den Tid Djævelen mislydte
Gude Ord i Paradis og forførte
Mennesket, har han altid gjort det
paa den samme fule Maade.

„Og Folkets Mand sig vidt har
spredt, Bildfarelse til Hoved løfter
gjæst.“

Vi er omringet av et Utal av Sel-
ter; den ene lærer det, den anden det,
kristi og Apostlernes Advarsler
trænges vel saa meget i vore Dage

som noensinde før: „Men vogter
eder for de falske Profeter, som kom-
mer til eder i Fjarellader, men er
indvortes glubende Lære.“ Af deres
Frugter skal I kende dem.“ (Matt.
7. 15-16). „Tror ikke enhver Mand
men prøvet Manderne, om de er av
Gud! Ti mange falske Profeter er
utgangne i Verden.“ (1 Joh. 4. 1.)
„Men jeg formaner eder, Brødre, at
I gir Agt paa dem, som voldet Splid
og Forargelser tværtimot den Læ-
dom, som I har lært, og viser bort
fra dem!“ (Rom. 16. 17). Vi gjør
os selv upopulær Mandt mange av
vore Medkristne i vore Dage, naar vi
holder frem disse Advarsler, men det
er vor Trøst, at vi blot fremholder de
Advarsler som kom fra Kristus og
hans Apostler.

Kristi Advarsel mot „Alvener i
Horellær“ trænger især at betones.
Falske Lærere — det er deres Eien-
dommelighet — fremkæller den fal-
se Lære i glatte Ord som har Sand-
betens Præg. Paulus taler om disse
naar han i Brevet til Korinthierne si-
ger: „Ti saadanne er falske Apoit-
ler, svikfulde Arbeidere, som paa-
tar sig Skikkelser av kristi Apoitler. Og
det er intet Under, ti Satan selv paa-
tar sig Skikkelse av en Lysets Engel;
derfor er det ikke noget stort, om og-
saa hans Tjenere paa-
tar sig Skikkelse
som Retfærdigheters Tjenere; men
deres Ende skal være efter deres
Gjerninger“ (2 Kor. 11. 13-15). En
falsk Mynt kan lignes en som er ekte,
men den forblir uforsvundet og de-
lig som har gjort den, en falsk Mynter.

Hvoed er ret og hvoed er urigtig?
Hvoed skal vi tro, og hvoed skal vi ikke
tro? Hvoed skal vi prøve alle?
Det er blot en Maate, nemlig ved
Gude Ords Prøveten. Jesus lærer:
„Derfor I bliver i mit Ord, er I i
Sandhed mine Disciple, og I skal er-
kjende Sandheden, og Sandheden skal
frigjøre eder“ (Joh. 8. 31. 32). Til
de mange, som mener at man kan ikke
være vis paa at ha Sandheten, be-
høver vi bare at gjenta Kristi Ord:
„I skal kende Sandheten, dersom I
blir i mit Ord.“ Bibelen er Vorher-
res inspirerede Ord. Det, som stræ-
mer overens med Bibelen, er Sand-
hed; det, som ikke stemmer overens,
er Løgn. Det som Bibelen tillater,

tillæter Gud; det som den forbyr, det forbyr Gud.

Bibelen taler tydelig nok. Men enkelte læser Bibelen gennem sine egne forudsatte fejlslagne Meningers fulste Briller. Andre læser Bibelen, men lægger ikke nøie Mærke til Meningen. Andre læser sjældent sin Bibel. Enkelte læser om Bibelen, men læser ikke Bibelen selv. Det er derfor ikke at undres over, at mange ikke opdager Bidsfarelse, naar de læser eller hører den. **Før at opdage Bidsfarelse maa man kjende Sandheden.** Kender du din Bibel? Har du Kundskab om Bibelen vist i 2 Kor. 3? Kan du bevise fra Bibelen, at din lutheriske Tro er sand? Kan du det, saa **„behold det gode.“**

Underjogelse er frugtesløs bringer den intet sikkert Resultat. Naar vi har prøvet alt, bør vi beholde det gode. Heller ikke bør vi vælge det, som er skönt, eller behager, eller er bekvemt, træffende, nyt, eller det de fleste gjør sit Bifald, **men det som er godt.** Mange lar sig ikke lede af de gode Værdomme, naar de vælger et Kirkefælle; men de lar sig bevæge af personlig Bekvemhet, af personlig Behag eller Nisbag, af Prestens personlige Ufveende eller Oplysning og Betænksomhed og Popularitet, — af enkelte Medlemmers Selskabelighed, af en Menigheds Ceremonier eller Skikke, af Kirkemusik, Kirkeføret, Benfkap og lignende. Dette er alt fuldstændig uregtslig. Det eneste som burde bevæge en til at bli Medlem af en Menighed er den Uafviselighed, at den lærer Guds Ord paa et rent.

„Behold“ siger Apostelen. En bør ikke leve i en Tilstand af Uvisshet med Hensyn til Væren. Har en lært Sandheden, bør han bli i den, fast klænge sig til den, forvare den; ja hellere lide Døden end falde af fra den. Det er en alvorlig Sag at svige blot en Løddel af Sandheden — det kan bli det første Skridt henimod ganske at svige den. Djævelen bør os ikke kalte bort hele Sandheden paa en Gang.

Enhver som læser Bibelen og tar det som det staar der, vil lære at Sandheden er **Uafviselighed ved Tro.** Dette er den Være, at vi, Søndere af Naturen og under Guds Vrede, ikke kan frelses ved vore egne Gjerninger, men alene af Guds Naade for Kristi Skuld ved Troen. „Jeg er Veien, Sandheden og Livet.“ siger Kristus, „ingen kommer til Faderen uden ved mig.“ Denne Være, ved hvilken Kristendommen adskiller sig fra alle andre ikke-kristelige Religioner, er det vi maa holde fast ved, ellers vil vi ikke frelses, men gaa evig fortabt. Vi bør ogsaa holde fast ved

alle andre i Bibelen klart udtalte Sandheder, som alle er i nær Forbindelse med dens Sandhed.

Vor lutheriske Kirke staar paa den hele Bibel som paa et Ord, udtalt af Gud. Vi er altid rede til at prøve alt, men vi vil beholde blot det som er tat ud af Ordet; alt andet i Kirken maa vi forkaste som Bidsfarelse, hvorved Guds Navn vanhelliges, hvorved Menneftets Frelse ufættles for Fæde, og som staar i Veien for en sand Enhed inden Kristi syulige Kirke paa Jorden. Paulus siger ikke bare: „Jagen kan lægge en anden Grundbold end den, som er lagt, hvilken er Jesus Kristus“; men han tilføjer den Advarsel: „Enhver se til, hvorledes han bygger derpaa!“ (1 Kor. 3, 10, 11).

Det er sandt, at de som bygger med „Træ, Sten, og Straa“ derfor de bli ved Kristus, „skal bli frelst, dog saaledes, som gennem Ild,“ men Vænnen vil de lide Tap paa. Dette er samtidig baade en alvorlig og en naadig Advarsel mod at bygge med Træ, Sten og Straa, som ikke vil staa i Ildprøven. — men hellere at bruge gode Værdommestandarder: „Guld, Sølv, kostelige Stene,“ som vi bli staaende, naar „Ilden skal prøve, hvordan enhver Gjerning er,“ og som holder frem for Byggestenen en naadig Ven. Der lægges stor Vægt i vore Dage paa Ildfaste Bygninger. Godt vilde det være, om de Værdommestandarder i vore Dage opstod var mere af det ildfaste Slags. Der er mange, Gud ske Lov, som befiender Kristi Navn, men der er for meget af „Træ, Sten og Straa“ Undervisning. Naar Paulus siger, „Behold det gode,“ mener han blot saadanne Værdomme, som han benævner „Guld, Sølv, kostelige Stene“: Forherres eget Ord, som blir evindeligt.

(Af en Prædiken af Past. J. Zeit; i „The Path.“)

En Legende.

Naar man ved hvor vanskeligt mange Enfoldige har for at have sig til den rette Betragtning af en saadan Fremstilling af en Sandhed, som denne Legende frembyder, kunde man have Betænkelighed ved at optage den i et Folkeblad; thi det er ingen Tvivl om, at adskillige uden et veiledende Ord vil holde selve Fremstillingen for bogstavelig sand, medens andre, som forstod, at dette ikke kunde være Tilfældet, vilde holde for utillærlig, ja farlig at komme med noget saadant opdigtet. De fleste vilde dog forhaabentlig skjønne, at sin Dragten er paataget, Fremstillingens maaden er opdigtet, men Sagen

selv, Sandheden, som skjuler sig derunder, er noget Virkelig. — og dette vil vist træde klarere og klarere frem under nærværende Fremstilling og saaledes gjøre et sterkt Indtryk og bedre erindres, end om det blev sagt i lignende Ord. Sandheden, som her fremstilles er denne:

Den uigjensøgte er ikke skiftet for Himlen, eller Udtrøst med Jesu Ord til Jyderne: „Der, hvor jeg gaar hen, kunne I ikke komme.“ Og hvor rystende er ise dette fremsat, i denne Legende! Sid det maatte vælle manne, Berettigelse til at fremstille Sandheden paa den Maade have vi soaet i Jesu Signaler; og vil nogen indvænde, at dog disse i Almindelighed er saadanne, at selve Fremstillingen gjerne kunde være bogstavelig sand eller knyttet til en bestemt Tildragelse, saa hæv vi i det gamle Testamente (Dom. 9 Kap.) et slående Eksempel paa det modsatte der, hvor Trærne fortæller at ville falde en Kange over sig og i den Anledning holdt indbyrdes Samtale.

Et Menneske døde og kom til Himmels Port; den var lukket, og ved hans Bøn kom en Engel ud, som spurte: „Hvor vil du hen?“ Mennesket svarede: „I Himmelen.“ Da er kommen til den rette Dør,“ sagde Engelen, „kom, jeg skal vise dig omkring; thi i vor Herres Hus er mange Værelser, du kan selv vælge i hvilket du vil bo!“ Med disse Ord gik Engelen foran, og Mennesket fulgte ham.

Snart stod de foran en af de Saliges Boliger og Engelen sagde: „Se her! Dette er Salige! De stue nu Kuffet til Kuffet, stue ind i det Klædte Dø, baade paa Guds Værd og Guds Mandfkap, forstaa hans Raadslutninger, som paa Jorden var dem ubegribelig, ransage hans Veie, som paa Jorden var dem uranfælgelige, og tale med hverandre i salige Samtaler om Herrens mangfoldige og vidunderlige Godhed, som han ofte ad frumme, og dog ad lige Veie har ført dem. Se, det er deres Salighed; vil du bo hos dem?“ „Nei!“ raabte Mennesket, „før mig videre; thi dette er ingen Salighed for mig.“

Engelen gif videre og førte Mennesket til en anden Bolig. „Se her,“ saade han, „her bo Salige! De har sig selv og beundre sig; thi de er uden Synd! Hellighed, som paa Jorden var deres Længsel, er i Himmelen deres Eiendom. Derfor hæv de nu Deren sin Gud uden Afkælelse, i Luther Fryd og Glæde, uden Egenwillens Modstand; deres Vilje og Guds Værens herlige Fæthed, sin ubestemte Kro: det er deres Salighed; vil du bo hos dem?“ „Nei!“ raabte Mennesket, „før mig videre, thi det er

ingen Salighed for mig!“

De gif videre og standfede foran en tredje Bolig. „Se her,“ sagde Engelen atter, „her bo Salige! De hævde hverandre, uden at de paa Jorden har soet hverandre; store Profeter og høie Patriarker og enfoldige Kristne — de sidde sammen ved et Bord og nyde en Spise — deres Guds Kjærlighed; de elske hverandre med uforgjængelig Kjærlighed, thi derhen trænger ikke Synden og Døden og Djævelen; se, hvor deilig og elskeligt det er her, her, hvor de syng med nye Tunger: Selligt og salig er det Benfkap og det Samfund, vi her have, og hvori vi husvæle os. Dette er deres Salighed. Vil du bo hos dem?“

„Nei!“ raabte Mennesket, „før mig videre, det er ingen Salighed for mig.“

Da sagde Engelen: „Jeg skal endnu vise dig en Bolig, den skønneste af alle Boliger at stue; kun denne kan vi Engle aldrig bli trøtte af at beskue; er dette ingen Salighed for dig, saa er der i Himmelen ingen Plads for dig.“ Som de nærmede sig denne Bolig, hørte Mennesket en forunderlig Sang som af sagte Harper og høie Vølvner, men han glædede den ikke. Nu kunde han se de Saligheds Skare, som bodde der; de var høit hvide Klæder og bar Palmier i sine Hænder. Midt iblandt dem sad en, som var et Menneskes Søn lig; hans Ansigt lygte som den klare Sol, fra hans Hænder og Fødder lygte i Modig Glands Klæderne af hans lide Pine. Engelen sagde: „Se, her bo Salige! Sine Klæder have de toet rene i Lammets Blod og bærer Fredens Palmier i sine Hænder, midt iblandt dem sidder Han, Fredens Fortæn. Se, hvilket Menneske! Det er Herren Jesus Kristus, Lammets, som er ihjesslagen! Sam tilbede de og syng: „Så være vor Gud og Lammets!“ Med uforgjængelig Glæde talte de ham at han sjøbte dem og gjorde dem salige, ligesom vi landfæri Engler. Her se de arne Søndere, salige som Børn, som i hans Ansigt; dette er deres Salighed, vil du bo hos dem?“ Mennesket havde vendt sig og tilhøylet sit Ansigt. Endelig raabte han høit: „Vort, bring mig bort herfra; det Syn kan jeg ikke udholde; for mig har det ingen Skikkelse og ingen Skjønhed! Jeg ser, det er sandt — thi jeg elsker ham ikke.“ Saa talte Mennesket med Graad og Længsel omringet af Selvedes Beboere og stænte med dem det Skrig, som Sagnet af ham opressede dem, hvem de have gennemmitunget. (Mat. 1, 7).

(„Fredd.“)

En Opfordring til Mødre.

(Efter Arthur's Home Magazine.)

„Jeg er nu gammel og har nu blot nogle få flere Traade at væve, førend min Væv er færdig. Saa vil Restoren folde den sammen og lægge den til Side. Det er et meget mangelfuldt Stofke Løi, fuldt af brudte Traade og forfjerte Færver. Jeg holder ikke meget af at se paa det. Jeg skulde ønske, at jeg kunde tage det op altsammen og væve det over igjen. Men nei, det maa nu gaa, just som det er. Dog vil jeg forlange at føle nogle gode Traade af rette Færve til, saa det sidste deraf kan bli det bedste. Og naar min Væv foldes sammen, da vil jeg helst have den paa Uffiden, saa at det kan være til Billedning for andre, som selv er ifærd med at væve.

Mødre, unge Mødre, lut til min Fortælling og lad den tjene til Advarsel. Du toder saa let Taalmodigheden med dine Smaa. Din Søn er maasse sjelden stille. Han løfter, svinger, stamper og gjør Stoi hele Tiden. Du hører ikke, du kan udbalde det, dine Kæder er saa loose. Saa sender du ham bort til et eller andet Sted, hvor han ikke er ireen. Gjør det ikke mer.

Kom med mig til sin Begravelsesplads. Der i et Hjørne under Laarvægen ligger min Søn, „Crist Elinson, et og tove Aar gammel“. Sid ned med mig her ved hans Grav, saa vil jeg fortælle dig lidt om ham. Han var et deilig Barn, da han var liden. Hvor jeg elskede og betragtede hans blaa Fine. Han tog mig saa hjertelig om Halsen med sine smaa Arme og trakkede sin lille Kind mod min. Dvært Vælsk af hans svæde Alder var en Glæde og en Trøst for mig. Snart begyndte de smaa Fødder at træve omkring, og han søgte Udflygt hos Mamma. Deresier begyndte han med sin barnlige Tale. Hvor sødt han skammede mit Kæbn og saa mig ind i Øinene og sagde: „Jeg elsker dig, Mamma.“

O, Crist, min kjære Dreng, kom tilbage igjen og vær din Moders lille Søn endnu en Gang. Sid paa Moders Knie og lad mig forlange det igjen.

Den lille vedblev at vofse. Hvor han svankede omkring i sit første Bar Buxer og kaldte sig selv „Mammos lille Mand“. Men jeg kan ikke følge ham Skridt for Skridt. Han begyndte at gaa i Skole. O, hvor det ployede min Taalmodighed naar han so usfarende ind fra Skolen, saa stolende og fremfærende. Jeg skældte paa ham og til ham tillad til at lade stille paa en Stoi. Efter en Tid kom han ikke lige hjem fra Skolen, men legede undervejs. Mødre havde

foamaget at bestille, at hun ikke lagde Mærke til, at hendes Søn søgte Fornøielse borte fra Hjemmet —

Da han var liden gif jeg altid med ham, naar han gif tilfængs. Jeg lærte i Bibelen for ham, læste med ham, medens han bad sin Aftenbøn, og talde venlig med ham om hans Opførelse gjennem Dagen. Hvor sødt hans lille Hjerte var, altid rede til at modtage gode Indtryk. Og hvor glad han var ved disse Samtaler. Men da han blev ældre, var jeg træt og havde foamaget at bestille, naar det var hans Sengetid. Saa maatte han gaa alene. I Aftenstunden søgte han bedrøvet derover og kyssede mig igjen og igjen, førend han gif, men efter en Tids Forløb gif han uden at sige noget. Jeg trakkede ikke meget dengang over den Forandring. Mit Sind var saa optaget af Arbejde, som tænkes mig at være mere vigtigt end noget andet.

Saaledes kom han længere og længere bort fra mig. Naar han var nært, havde jeg ingen Taalmodighed med ham, men skændte istedetfor af irettesætte ham med Beslidthed og Bestemthed. Skolejernen var en Biøge for mig, og jeg lod ham gaa bort fra Hjemmet for at lege. Jeg havde ikke Tid til at underholde og interessere ham ved Hjemmet, og det var en Vælske for mig, naar han var borte.

Men hvad behøver jeg at sige mere? Den hjertelighedsfulde Dreng blev afskåret fra sin Moder, og hvortil kom han længere og længere bort. Hans Fødder hørte af andre, at han var vild og opløste sig dørlig. Vi talde med ham. Han søgte ilde og gav Vofte om Forbedring. Men af den hjertelighedsfulde, som skulde have bundet ham til Hjemmet og til hans Moder var sønderbrudt, og han var omslunget af andre Skæder som landt ham til hans ugudelige Selvfødsbrødre. Ven sendte ham til Skole. Jeg skrev mange Breve til ham og forsøgte at vinde Indflydelse hos ham igjen, men fortales. Det var forsent. Han led bort fra Skolen og i fem Aar hørte vi intet fra ham. Mødre, tank paa disse fem lange, bregelige Aar, i hvilke vi ikke hørte fra vor eneste Søn!

En Aften sad vi foran Tiden og talte om vor Crist. Stormen rasede uden for og der egne Hjorter kunde ikke være stille. Jeg tænkes jeg hørte en jagt Vansen. Jeg gif til Tøren. Der stod min fortabte Søn. — Men af, hvilken Forandring! Bar det muligt, at der kunde være min krottege, rødmskede Søn? En Kæg, udbrerret mig Mond stod foran mig —

„Crist, min Dreng, er det dig,“ raabte jeg.

Ja, kjære Mor, det er Crist. Naar

jeg kommer ind? Jeg er kommen hjem for at dø!“

Vi gjorde alt hvad vi kunde for ham, men vi kunde ikke frelse ham. Nem Aars Udsvævelter havde undergraved hans Sundhed og gjorde Ende paa hans Liv. Han døde efter nogle få Måneders Forløb.

„Moder,“ sagde han ofte, „jeg er borte et og tove Aar gammel, og nu maa jeg dø. Jeg har spilt de herunder Aar af mit Liv og afflaaret mig fra Fremtiden, som jeg kunde have benyttet til mit og andres Gavn.“

Han angrede bitterlig sin Daarlighed, og vi tror, at Gud har forlodt hans Sønd, hvilket er en frygtende Traade i min Eldesels Skuff.

Han hensov rolig og vi har lagt ham til Hvile her, indtil Herren kalder ham frem. Men bitter Sorg har brudt mit Hjerte. Gud gav mig en Søn, for at jeg skulde opdrage ham, og jeg var ansvarlig for hans Fremtid. Manddommens ædle Epre var vedlagt i ham, men jeg sønderbrød den. Mit Barns Hjerte var mit, men jeg tillod, at det blev revet fra mig.

Jeg kan ikke nu se en liden Dreng uden at jeg misse at gaa til hans Moder og bede hende paa mine Knie om at elske sin Søn og have Taalmodighed med ham, saa at han kan vinde og beholde hans Hjertelighed; thi dette kan bli til Jælle for ham i Jertelens mørke Timer.

Kjære unge Mødre, vær over med eders stærende Gut. Det er bedre at have lidt Sovedrine end en gruelig Dieretpine i de sommeade Aar. Gjør Hjemmet behagelig for dem. Det gjør intet, om Arbejdet ikke altid kan bli gjort, som du ønskede det. Dit Barns timelige og enige Beskyrd er af langt større Blyghed. Søg dit Arbejde tilfide en Gavn imellem, og lag Del med dem i deres Fornøielse. Tal med dem om hvortledes det gaar i Skolen. Glæd dig med dem, naar de er glade. Giv Deltagelse med dem i deres Sorg. Lad dem se, at deres Moder er deres bedste Ven. Vær paa samme Tid behent og lær dem Vofdigbed. De vil elske dig saa meget mere for det. Lad Sengetiden være en lykkelig Tid for dem, at deres Erindring kan vedblive i de sommeade Aar, og at en sm Djenksangsel kan blive plantet i deres Hjerte, idet de bærer Sovedet i andagtig Aftenbøn og kvæler med deres Moder for Herren.

Kjære Mødre, idet jeg siger Farvel til eder, vil jeg opløste mit Hjerte med Van til vor Fader i Himlen. Maatte han give eder Visdom og Stærke til at opdrage eders Sønner, og at de maa upofse til en ardel

Manddom og glæde eders Hjertes i Alderdommen, og at I alle maa erholde et saligt Njem i den himmelske Stad.

Og dersom min Fortælling kan hjælpe en eller anden Moder til at være mere taalmodig og sm med sine Sønner, saa vil jeg takke Gud for, at han tillader, at mit Livs Væv maa blive fuldendt med nogle goldne Traade.“

Hjem.

En Udbyg og en Skolegut sad sammen i en Jerubænevogn. Gutten havde gjennem Jerien været paa Besøg hos sin Bedstemor. Hans Mor var død og hans Mor foreskød Gudsbedningen hjemme og kunde ikke komme fra. Den gamle Herre, en Barnvæn, fandt stort Velbehag i den beskedne, smallestue Ungdom og underholdt sig flittig med ham.

Om en Stund gif Gutten den til Vinduet og sa: „Nu maa jeg staa her og se ud. Derfra kjender jeg Omegnen. Nu er jeg ikke mere saa langt fra vor Landebu og fra min Mor.“ Hans Fine strælte, da han fortalte, hvortledes hans Mor ventede og vilde frede sig, naar han kom.

„Purde jeg ikke ogsaa være som denne Angling?“ lærte Udbyggen. „Purde jeg ikke ogsaa hver Dag bli glædere, selv under Alderens Byrde, da jeg is hver Dag kommer hjemmet nærmere? Skulde ikke mit Hjerte banke hurtigere af Fryd, naar jeg kaster paa, hvordan det vil bli, naar jeg kommer didop? Har ikke jeg ogsaa et Stund, hvortfra jeg kan se hen mod mit Hjem? Har jeg ikke Guds Ord? Ser jeg ikke allid et Stofke af mit himmelske Hjemland og Livet der naar jeg i Tro siter ind i det? Na jeg har endnu aldrig i mindele Maate set alt det herlige og himmelske, som Guds Ord indeholder, og som alt tilberer mig, da Kristus har erhvervet mig det!“

(„Der Gud.“)

Baudel og Ord.

I Indien vilde Gordon angang anfætte en Muhammedaner som sin Tjener, men denne vofrede sig. Da han blev spurgt om Grunden, svarte han: „Herre, du vil gjøre mig til en skriften.“ Gordon sa da: „Jeg skal slet ikke tale til dig om min Religion, men lade dig fuldfornime i Mo hvad det angaar.“ Indieren blev ved sin Vofring og sa: „Jeg vilde bli en skriften bare ved daglig at omgaaes dig, om du aldrig talte et Ord til mig om din Religion. Din Baudel præfer kraftigere end Ord, og den vil jeg undgaa. Jeg vil ikke bli en skriften.“

Pacific Herold

Kristeligt Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879."

Redaktør: Pastor O. J. Ordal.
912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
Phone Main 4270.

Alt vedrørende Redaktionen af Pacific Herold maa herefter sendes til Prof. J. Kavier, Parkland, Wash.

Bladet koster

For Karet ..... \$ .75
For Karet til Canada 1.00
For Karet til Norge 1.00

Adresse: Parkland, Washington.

Betaling for Bladet bedes sendt til "Pacific Herold," Parkland, Wash.

Ryheder til Herold maa sendes saa tidlig i Ugen at de rækker hertil senest Tirsdag. Ryheder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Derfor Abonnenterne ikke faar Bladet regelmæssigt og derfor ikke Læsen paa Adresselappen er korrekt bedes de undervette os, saa at vi kan rette derpaa.

Abonnenter maa vente to Uger paa—

Adressforandring.

Skittering paa den "røde Kap" og Begjæring om at stanse Bladet.

Ligeledes tager det to Uger længere en ny Abonnent kan faa Bladet.

Naar Adressforandring forlanges, behag at opgive ogsaa den gamle Adresse.

For at undgaa Misforstaaelse og Bryderi bedes Abonnenterne venligst om at indsende sin Kontingent i Forskud.

Jdet jeg takker for vort forrige Samarbejde vil jeg gjære opmærksom paa at Past. O. J. Ordal nu er Redaktør, saa man vil behage at sende alt vedrørende Redaktionen til ham.
S. U. K.

Lutheranerne i Amerika.

Lutheranernes fremgang i Amerika har været større end i de fleste andre Lande. De synes at gjære Kampskridt tiltræds for de tusener som blir borte efter konfirmations-afseren. Disse gaar enten over til andre Lande eller værre end alle, de holder sig udenfor enhver kirkelig forbindelse.

Alt fremskridtet er saa stort, som det er, bør vi takke vor Gud for, og følgende tal kan nok gi os grund til tak.

	1748	1912
Synoder	1	64
Prestier	12	9,062
Menigheder	33	14,317
Medlemmer	3,600	2,307,887

Den aarlige Konvention af "Young People's Ass'n" afholdes i Everett, Wash., den 10. August fortl. Den første Dag vil der bli Gudstjeneste i Kirken og en Ekspedition til Tulalip Indian Reservoir. Det aarlige Forretningsskøde og Program af litterære og musikalske Numre vil begynde Pden Mandag. Alle Ungdomsforeninger er herved opfordret til at sende Delegerer.

Arthur J. Giere,
Sekretær.

Dette er Fremskridt.

Følgende Artikel i "America" viser, hvor uvorren Mennefsene kan bli naar det gjælder at hævne Venge, og hvor traegt det gaar med at faa ind Reformet under de Omstændigheder. Alle kristelige og menneskelige Hensyn tilfidesættes da.

I de senere Aar har man i flere civiliserede Lande begyndt at undersøge de saakaldte Jagtjagdomme. En Del Velskaffigheder er nemlig farlig for Helbred og Liv. Arbejderne maa haandtere giftig Materiale eller arbejde i usunde Omgivelser. Arbejderne kan jo ikke selv vælge Materialet. Det lægges i hans Haand. Han kan ikke selv vælge sine Omgivelser. Han maa gaa did, han er sendt. Tusender og atter Tusender af daglige Arbejdere, som jo er en Nations Hovedbrønden, udsættes saaledes Aar ud og Aar ind for det visse Tab af Helbred, og Mødsel for gruelige Smertes.

I Europa, og da særlig i England, har man ført en ihærdig og systematisk Kamp for at beskytte Arbejderne fra sundheds- og livsfarlige Velskaffigheder. Der tillands har man altsfor længe holdt fast ved den Grundfættning at enhver maa have Frihed til at beskæftige sig med hvad han selv vil, og at alle Love og Regler i denne Henseende er mere eller mindre et Indgærd i den personlige Frihed. Den personlige Frihed og Kontraktfrihed har i Samfundstaterne længe været hellige Retigheder, som ingen havde at røre ved.

Men Lyset fra Conen kan ikke længe udeftænges. Den sunde Sans og Mennefselighed maa dog til sidst bane sig Vej, selv om Hindingerne taarner sig op som Ujærg. Det tog mange Aar, før Kongressen satte Rod til at sætte en Stopper for det giftige Arbejde i Fyrstfabrikerne. Ja, Kongressen har ikke forbudt Ja-

brifikation af disse Fyrstikker, men den har lagt en dræbende Skat paa den. Det er de Fyrstikker, som indeholder den hvide Fosfor, der her er Tale om. Denne hvide Fosfor er som bekendt Korfog til en forfærdelig Sygdom hos Arbejderne i Fyrstikfabrikerne, den saakaldte Phosphor, en Sygdom, som uanfærlig Arbejderens Kæftig paa det skæffeligste og før eller senere har Døden tilfølge. Den hvide Fosfor kan imidlertid undværes. Den røde Fosfor har samme Egenfæbter uden at være giftig og uden at være til Skade for Arbejderne. Den eneste Forskjel er, at Fyrstikker lavet af rød Fosfor ikke kan antændes hvorforhelst. De traenger en dertil tilføjet Strøgeplade for at antændes. Vi sender jo alle til, hvad der staar paa de svenske Fyrstikker: "Lændast endast paa Løandens Ploam." Dette er dog ikke noget Mangel. Det siger sig selv, at saadanne Fyrstikker er langt mindre farlige for Jldspasafættelse. Af denne Grund har flere Ujer og Stater for længe siden forbudt Bruugen af farlige Fyrstikker.

Den 1ste Juli traadte der i Kraft en Jøderallou, som sætter en Stopper for den hvide Fosfors Herjinger i Fyrstikfabrikerne. Vi kommer ikke til at høre mere om den skæffelige Phosphor. Denne Lov lægger en Skat paa 2 Cents paa hver Kiste af 100 Fyrstikker. Dette gjær disse Fyrstikker 200 Procent dyrere for Konsumenten. En Kiste, som nu koster 5 Cents, vil herefter koste 15 Cents. Under saadanne Omstændigheder vil Fabrikationen ikke længe bli og vil derfor bli indstillet. Der er noget opnaaet, som hele Landet har Grund til at glæde sig over. Disse Fyrstikker kommer ikke straks til et forsvinde fra Handelen. Kongressen har nemlig gjævet Fabrikanten indtil den 1. Juli 1915 til at afhænge Jorraadet, de nu har paa Lager, uden at betale den nye Skat for disse. Dette skæder imidlertid ikke Fosforens Fare viser sig kun i Fabrikationen af Fyrstikkerne. Deres Brug i Hjemmene har ingen skædelig Indvædelse paa Helbredden.

Der er der gjort et stort Fremskridt i Retning af Beskættelse for Arbejderne. Let the good work go on!
Am. (25)113

Den kristne Tro.

Jødernes og den kristne Tro — de to er et — er den første Religion som fremstiller Gud som Mennefsots Ven og Værg — at han elsker dem trods deres Uvidenhed, deres Overtro, deres Vaster og Forbrudelser, og at han ved sin Kjærlighed, sin Tjeneste

og sin Opoferske søger at fri alle dem so mer villige til at modtage hans Hjælp, fra deres Slaveri i Uvidenhed og Synd.

Og fra denne Tro paa en frelsende Gud er fremskæet en Begjæring, som har drevet tallose Tusener ind i Hospitaller, Asyler, Reformbesørgelser, ind i Missionsvirksomheden, i Væntingen af de borgerlige Spørgsmaal, for at bringe Hjælp til de Vædende og Syndesfulde.

Det er denne lagende Egenfæb ved Kristendommen, som skiller den fra enhver hedensk Religion. Idealerne for den moralske Karakter og Opførsel kan være og i enkelte Retninger er de tilsvarende i Siddartha, Konfusius og Jesus. Men forgjæves vil den søge i den buddhistiske, konfusianske, græske og romerske Gødenfæb eller i den mahamedanske Litteratur efter et Billede af Gud som en venlig modtagende, hjælpende, frelsende Fader, i Lighed med det Billede Jesus giver af ham i Parabelen om den forlorne Søn.

"Outl."

Fra vort Virkefelt.

Parkland, Wash.

Mrs. Marit Paffum døde rolig og med fuld Tro paa sin Frelser Søndag Morgen, Mandag Formiddag forogit Begravelsen under stor Deltagelse. Hendes Søster, Mrs. O. Kautstad, Eau Claire, Wis., og hendes Vror, Mr. Ole S. Torgerson, Park, Idaho, maadde hit naavidt at se hende live. Begravelsen maatte ske saa tidlig dels fordi Mr. Torgerson har sin Søn saa fyg, at han ikke tør bli længe borte. Mrs. Paffum har været en av de bedste Støtter haade for vort Barnehjem og vor Menigheds-skole og vor Menighed. Stille i sin Vandel har hun vundet de flestes Agtelse. Vi haaber at kunne gi en kort Biografi af hende i den nære Fremtid.

Af uvidens Venner saa vi Mr. og Mrs. Tvedson, som kom fra Arletta og Mrs. Onslin og Mr. og Mrs. Stou fra Tacoma.

Mr. Lemuel kom hidud fra Aberdeen nogen Dager siden og hjalp til hos Mrs. Paffum for denne døde. Mrs. J. Lemuel var her et Par Dage paa Vej og hos sin Far og Søstrene Mrs. J. Kavier og Olga Skattebøl. Hun havde med sig sin Kæst, "den lille Alf," som hun skulde bringe tilbage til Forældrene i New Westminster, Canada.

Danna Jacobsen er atter hjemme for en kort Ferie og Waldemar

Kavler saa ogsaa indom en Dag i forrige Uge.

Mrs. J. Kavler kom hjem fra Hospitalet Søndag, tre Uker paa Dagen efter hun blev bragt did. Hun befinder sig nu ganske bra.

Mr. og Mrs. C. W. Kaastad fra Prædikh. Rebr., Pastor N. Kavlers Skald, er paa Besøg hos Slegt og Kjendinger langs Kysten her. De saa ogsaa indom her, hilste paa Past. og Prof. Kavler, paa sin gamle Ven Cobness, en Slektning Bogstad og mange flere.

Paa Grund af Børnehjemmets Fest Onsdag møder Kvindeforeningen Torisdag den 7de August hos Mrs. N. J. Song.

Board of Trustees for Akademiet mødte Mandag denne Uge. Afteden for Pastorerne Varjen og Bierke, som havde resigneret, valgtes Past. O. J. Ordal, og N. P. Leque. Disse var begge tilstede og deltog i Mødet.

Vi har den Glæde at kunne meddele, at Agnes Hougen, der ifter var Preceptress ved Akademiet, men som hvar resignerede, har besluttet at gjenoptage Arbeidet ved Skolen.

Mr. og Mrs. Koroistad fra Newman Grove, Neb., besøgte Chr. Cobness og Mr. Bogstad i Begyndelsen af Ugen.

Til Lærer i Forretningsfag ved Akademiet er ansat Prof. J. M. Clary. Prof. Clary, der i fire Aar har været Lærer ved vort Akademi er vel og fordelagtig kendt herude som en særdeles dugtig Lærer.

Stanwood, Wash.

Gamans Menighed optager Søndag den 10de August Offer til Church Extension. Gudstjenesten bliver paa Engelsk.

Missionær S. Astrup besøgte Møderdomshjemmet og talte ved Aften-sangen. Søndag prædikede han i Stanwood Kirke og Offer blev optaget for Julemission. Han reiste herfra til Great Falls og Minot.

Tacoma, Wash.

Søndag den 27de Juli blev Past. O. J. Ordal indført i Vor Frelser's Menighed af Distriktsformanden.

I Denhold til Ebr. 13 17 "Ablyder eders Bøllede" o. s. v. lagde han Menigheden paa Hjerte Nødvendigheden af at tilføje sig Formaning da der foreskæer et Regnskab

samt Betsignelsen for Tid og Engighed af Lydighed mod dette Ord.

Derefter holdt Past. Ordal sin Tiltraadelsesprædiken over 1 Kor. 1, 26, 27. Hans Prædiken var gripende og lærerig. Han viste, hvorledes Prest og Menighed sin da søger sit høie Skald ret, naar de bliver ubredelig fast ved de uopborede Sandheder, saa Kristi Skald bliver Samlingspunktet og Frelsesmidlet, hvortil arme Søndere henvises, da Kristi Evangelium er en Guds Kraft til Salvgjørelse for hver den som tror.

Kirken var vel fyldt af aundaglige Tilhørere, og efter Gudstjenesten lagdes ikke Skjal paa den Glæde, hvoraf alle syntes at være fulde. Past. Ordal har ogsaa tidligere været kaldt til denne Menighed. Den gang troede han ikke, at han kunde forsvare at forlade sit forrige Skald. Nu derimod syntes han, at Gud ved det gjentagne Skald tydelig tilskendte gav det som sin Vilje, at han skulde antage, da Menigheden havde givet slip paa den forrige Prest forat lade ham gaa som Evangeliets Budbærer til Hedningerne. Naar Gud lade Past. Ordals Virke i "Vor Frelser's" Menighed og vort Distrikt i det hele blive til rig Betsignelse!

O. J.

Tacoma, Wash.

Vor Frelser's Evangelisk Lutherske Menighed, Pastor O. J. Ordal, Menighedens Prest. Kirken er paa N. af J og So. 17th St. Hverstkommende Søndag bliver der Gudstjeneste paa Engelsk paa Formiddag klokken 11. Om Aftenen Gudstjeneste paa Norsk kl. 8. Alle er paa det hjerteligste indbudt til vore Gudstjenester og Møder.

Søndag den 10de August er der foranstaltet Fest med Gudstjeneste i det frie, i Point Defiance Park. Gudstjenesten holdes paa Engelsk kl. 11. Festen er foranstaltet af Vor Frelser's Menighed og Ungdomsforeningerne "Luther Guild," "Concordia" og Menighedens Kvindeforening. Disse Foreninger i Fællesskab indbyder paa det hjerteligste "Tidsidens" Kvindeforening og "Vestfidens" Kvindeforening samt alle Venner paa disse Steder. Gamle og unge er indbudt i Julebydelen og alle Venner i Byen. Menigheden serverer Kaffe frit til alle. Kom nu rigtig mange. Det er selvfagt, at de som kan tager velgørdte Madkurver med.

Parland Børnehjemsoverning af Tacoma samt talke andre, som vil være med, bedes at møde ved Hjemmet i Parland Onsdag den 6te August

kl. 11 Formiddag med velgørdte Madkurver for at holde "picnic" for Barna. Tag Parland eller Spanaway Sporvoagn ikke senere end kl. 9:42 eller 10:18 Form. Man bør helst tage den førnævnte.

Mrs. L. K. Slav, Præs.

Søndag den 20de Juli holdt Past. N. A. Varjen sin Afkedsprædiken i Vor Frelser's Kirke. Der var en stor Forsamling tilstede, der lagde andagtig til Prædikenen. Et Afkeds-offer blev givet den bortdrageude Prest.

Onsdag 23de afreiste Pastor og Mrs. N. A. Varjen fra Tacoma. En stor Skare Venner var fremmødt paa Stationen forat sige Farvel og ønske dem Lykke paa Reisen og Guds Betsignelse i det nye Virke.

Torsdag den 17de Juli ankom Pastor O. J. Ordal med Familie til Tacoma. Paa Stationen mødtes de af en stor Skare af Vor Frelser's Menighed, der vilde ønske dem velkommen. Pastor N. A. Varjen og Menighedens samtlige Trusites var blandt de tilstedeværende. Efter at man havde hilst paa de nyankomne og ønsket dem velkommen blev Gæsterne førte til Automobile, som stod færdige for at føre dem til deres midlertidige Hjem, John Holow's. Holow er en Svoger af Pastor Ordal.

Søndag den 27de Juli holdt Past. Ordal sin Tiltraadelsesprædiken i Vor Frelser's Kirke. Han blev indført af Formanden O. E. Fosk. Formanden har lovet at skrive lidt om Reisen for "Herald."

I det senere har Vor Frelser's Menighed mistet flere af sine gode Venner. Først var det John P. Johnson, som døde den 25de Juni 72 Aar gammel. Den 18de Juli døde saa hans Søn George Johnson. Den 25de Juli hensov, som vi forvist tror, ved en ulykkelig Død, Jugebrigt P. Nicholson 57 Aar gammel. Han blev fordføstet den 28de under ualmindelig stor Deltagelse. Pastor O. J. Ordal forretet. Ved de to førnævnte forrettede Pastor N. A. Varjen.

Den 20de Juli havde Denver Præget og Suktr uden Sorg at miste sit nyfødte Barn, Arthur Henry. Han blev jordskæftet den 22de Juli paa Pioneer Gravlund.

Et 40 Aars Jubilæum.

Schreuder var den første, som udsendes af Kirken i Norge.

Schreudermissionen i Kotal og

Julu kunde 1ste Juli laar fejre 40 Aars Jubilæum.

Hans Valudan Smith Schreuder, denne Missions første Leder, og hvis Navn den bærer, blev født 18de Juni 1817 i Sogndal, Sogn.

Han var den første Missionær, som den norske Kirke har udsendt og tilfjige den første i Norge for Missionsgjerningen indviet Prest.

Schreuder var en ualmindelig begavet Mand, der tog Artium med Laud, 2den Eksamen med Udmærkelse og Embedsksammen med Julestilling.

Drevet af et indre Skald bestemte han sig for at gaa ud som Missionær.

Han udgav i Februar 1842 et lille Skrift "Nogle Ord til Norges Kirke", hvori han uanfaldt medskriftes Deltagelse for Missions Sag, og hvori han til Slutning leverer en selvbiografisk Betsignelse omhandlede specielt, hvad der drev ham til Missionsgjerningen.

Sans Plan vogte levende Deltagelse Landet rundt og i Kristiania nedfattes en Komite bestaaende af Professorerne Maurin og E. Meyjer, samt Presten W. A. Wegel.

Allerede i første Halvdel af 1843 var den økonomiske Side af Sagen i Orden; i Mai 1843 blev Schreuder ordineret og i Juli f. A. forlod han sit Fædreland.

Det norske Missionselskab var noget forud stiftet (August 1843) og i 1846 gif han over i dette Selskabs Tjeneste, hvorefter komiteen for den første norske Mission ved Schreuder nedlagde sit Overv. I det norske Missionselskabs Tjeneste virket nu Schreuder indtil i 1873. Hans Begavelse, hans Værdom og hans praktiske Sans skaffet ham Anerkjendelse og Respekt hos Kirken som Hedning, hos Kong som Værd. Han fungerede som Diplomat, som Væge og som egen Haandverker — alt for at fremme sin Missionsvirksomhed.

I 1851 anlagde han Stationen Empangeni og i 1852 Dovedstationen Entumeni. Først i 1858 kunde han døde den første Juli.

Imidlertid opstod der Meningsforskjel mellem Schreuder og det norske Missionselskab angaaende administrative Spørgsmaal; han oplyste sin Stilling i 1872, og den 30. Juni 1873 fratradte han Selskabets Tjeneste.

I Hjemlandet var der imidlertid dannet et nyt Selskab — den norske Kirkes Mission ved Schreuder — der traadte i Virksomhed den 1ste Juli 1873, — allsaa for 40 Aar siden.

Schreuder, som i 1866 var ordineret som Biskop, fortsatte sit Arbeide i

Missionens Tjeneste tidligt under barmhjertige og utrolige Forhold til sin Død i 1882.

Efter da mbar Presten Niels Astrup som i 1902 ordineredes til Missionsbiskop, forsat Schreuders Birkføhmed med udnævnelse Støtte af Proboeren Hans Astrup, ogsaa tidligere norsk Prest.

I 1902 ordineredes den første indvandrede Prest, Rindia. Missionen ledes derhjemme af en Komité i Kristiania paa 7 Medlemmer, hvis Formand gennem mange Aar var uflygtig afdøde forsin. Sogneprest D. Thron. Sekretær er Pastor P. Skaar. I hver af de øvrige Stiftstæder er der en Underkomité. Selskabet har nu fem Stationer: Entanment, Natunfombill, Amolobilla og Vinela — og flere Distrikter.

Selskabet har sit eget Organ — Julavennem. Foruden Biskop Astrup, hans Broder og Søen paa 7 Missionærer, hvoraf foruden ovennævnte Rindia 3 a 4 andre Indvandrede. Der er et theologisk Seminar og 20 Skoler i Birkføhmed. Antallet af Kristne er over 2,000.

Selskabets Birkføhmed stiftes foruden fra Norge ogsaa af Den norske Synode i Amerika.

(„Damar Stiftstid.“)

Syndens Sold.

Jeg smed jeg ser Virgite, da hun kom uden Bage sprang og legte. Hun var vakker, blank Figur, røde kinder og naturlig Løst Haar, som hang nedover Skuldrene.

Hun var sin Mors Sjæledogge, og der blev knyttet Hælet for meget for hende.

Paa Konfirmationsdagen stod hun Nr. 1. Presten sagde om hende, at der maatte blive noget godt af hende. Hun havde en fin, slank og fuldgyldig Sangstemme, og hendes Sang kunde vække til Alvor og Eftertanke. I 18 Aars Alderen frekventerte hun Amtsskolen og demitteredes med bedste Karakter.

Hun stod da netop i sin Ungdoms skønneste Prød omgivet af Livsgladens lyseste Forhaabninger; men ogsaa i det Skind af Svøperioden, da Fristelserne gik Stormløb mod et Menneleshjerte.

Hun rejste til Vgen for at tjene; thi det begyndte at blive for tarveligt hjemme hos Far og Mor paa Gårdmandspladsen. Hun fik Plads paa en Restaurant som Opvartningsdige. Der var Livet broget. Folk af forskellige Slags og forskellige Karakterer. Tidt og ofte til hun hørte Komplimenter for sin Skønhed. Disse Komplimenter om hendes Skønhed virkede paa hende, og hun begynd-

te at tænke at hun, som var saa vakker, kunde komme høiere op i det sociale Liv.

En kort Tid efter finder vi hende som Opvartningsdige paa et af de fineste Hoteller, hvor hun ogsaa blev forlovet med en Handelsreisende — en af disse umoraliske „Dyr“ i Samfundet, som lever bare for at demoralisere.

En Dag, ca. 1 Aar efter sin Forlovelse, ser jeg hende spadere med sin Forlovede i Kongens Gade. Mig kjendte hun selvfølgelig ikke mere. Hun havde nu lidt fin og flot —

Det var sidste Gang at jeg saa hende paa mange Aar.

Jeg rejste ud i Berden og Tanken om Virgite kom ud af min Gummelle laabel som Tanken paa mange andre.

Efter et længere Tidsrum kom jeg tilbage og rejste i Forretninger for et Firma og kom da til en liden By (Navnet nævnes ikke).

Det var i Mars Maaned. En blidende Nordvind julte gennem Gaderne. Som jeg gik til mit Hotel fik jeg se en Politibehjert komme trækkende med en kvinde til Dødsarresten. Hun var fillet, Hæden og bruset.

Jeg stoppet for at se, ikke fordi jeg sagde at se paa et fillet uafeligt Vædder og Menneleshjerte og især liget Skuefæl; men ved at betragte dette uafelige Kvindeuafelkes Anfigtet, gif der en forunderlig Hornemelse gennem min Sjæl. Jeg tænkes, at der under Kastens og Udvæbelsens Figur var noget, som mindet mig om noget, som jeg havde set og kendt; men kunde ikke gienkende.

Denne Kvinde stod for mine Tanker hele Dagen. — Vaade de kjendte Træk, som skulde sig under Syndeslæret og hendes uafelige Tilstand.

Den Aftenen førte jeg Samtalen ind paa denne unge Kvinde Arrestation og spurte, hvem hun var og om nogen kjendte hende.

„Aa, joda,“ var Svaret, „vi kjender da vel hende „Folke-Virgite“. Hun kom hid til Vgen fra Vgen N. N. for ca. 5 Aar siden i Følge med en Handelsreisende, som var hendes Forlovede. Straks efter rejste hun herfra uden at la hende vide det. Hun var da frugtommelig og fødte en Tid efter et Barn, som døde ca. ½ Aar gammel. Uden at have noget at leve af og Stammen over at ha baret et Barn drev hende til at drille og leve et uafeligt Liv. Hun er nu en stor Skam for Vgen.“

„Virgite! Virgite!“ Hjal sig ind i mine Tanker — og fra — —

Jeg skubte en Stund og saa spurgte jeg om nogen kjendte hendes Fo-

miliensavn. „Ja,“ svarede en, „jeg tror næsten at hendes Navn er Virgite Hagen.“ Det gif som en Vil gennem mit Hjerte. Jeg forstod nu hvem hun var.

„Men hvorledes er Virgite, denne rødrosede, livsglade Pige, kommet paa Kastens Trøstetun,“ spurgte jeg mig selv.

Jeg tog min Hæfte og gif over til Arresten og spurgte om jeg kunde saa tale med Kvinden, som blev arresteret samme Dag. Ja, det skulde jeg saa.

Jeg blev ført ind i Cellen. Der sad hun — Brog af et Menneffe. Hun var da adru.

Uagtet jeg ikke havde set Virgite Hagen paa mange Aar, saa jeg dog, det var hende. Jeg gif bort til hende og hilste og sagde: „Hvorledes staar det til, Virgite?“

Hun saa paa mig meget afværende, udfordrende og sint og svarede: „Hvad kommer det dig ved, hvorledes jeg har det?“

Grunden stod mig i Halsen, da jeg stod der og hørte hende, saa hendes elendige Tilstand, erindrede hvor hun engang som ung Pige sagde til mig: „Fader — — —“ og paa samme Tid tænkte paa hendes gamle Moder, som ikke vidste i hvilken Stilling hendes Datter befandt sig.

„Kjender du mig ikke, Virgite?“ spurgte jeg. Hun saa paa mig og saa sagde hun efter en liden Pause: „Nei, det gjør jeg slet ikke og forresten, lad mig blive alene.“

„Virgite“, sagde jeg, „huffer du ikke Fader N. N.“ (staa for et liden Hønsnavn jeg havde.)

Hun saa paa mig en lang Stund. — Jagde ikke et eneste Ord; men den ene Taare efter den anden kom trillende nedover hendes kinder og talte bedre end Ord. Hun begyndte at græde og sagde: „Det kan vel ikke være dig, Fader?“ Det første hun spurgte om var: „Hvorledes er det med Far og Mor?“ og hun lagde til: „Kob mig ikke at fortælle dem om, hvorledes jeg lever.“ Vi havde en lang Samtale med hverandre. Hun fortalte sit Levetsløb hvorledes hun var kommen ind paa Kastens Bei og lagde til: „Jeg er nu saa godt volden, at der ingen Redning findes for mig!“

Jeg forlægte at formane hende paa bedste Maade, som et Berdensmenneffe har lært; men min Formaning var ikke stærk nok til at overtale Virgite til at begynde at leve et bedre Liv, og det havde vel sin Grund deri, at mine Formaninger ikke var båret paa den rette Kraft.

Jeg tog Afled med hende. Hun graat som et Barn, da jeg sagde Farvel.

Efter den Tid rejste hun fra denne By til en By længere øst.

Hun kaldt dybere og dybere.

Det var i Juli Maaned. Midnattolen kastede sit matte Skær over Vgen. Paa Hæstvingen patruljerte Skibvagten med lange, bestemte Skridt og Gæbaret flistedes over fra den ene Skulder til den anden. Det var stille i Naturen. Hun en og anden Gæbfuldning mod Stranden og Fjeldvæggen. Der høretes et Strig udenfor Hæstvingensmuren. Skibvagten raaber „I Gæb!“

Der marchertes ud af Hæstvingen til det Sted, hvorfra Strigene kom. Jo, der laa en Kvindeaffælle.

Patruljen bragte hende ind paa Hæstvingen og kendte Gud efter Vgen, som konstaterede: „Død ved forgiftning.“

Det var Virgite Hagen. Hun var ikke mere. Synen og Døden laade seiret; thi „Syndens Sold er Døden.“

Peder Langboch

(„Reform“).

I Rosetog 19, 25.

„Og han ødelagde disse Stæder Og hele Sletten og alle Indbyggere i Stæderne og Jordens Græde.“

Efter Dage fulde af Sund og Natter fulde af Bederstaggelighed laa Sodomas Indbyggere i siffer Søvn. Da ruller Jordenen fra det Hjerne; Lydene blinke og Himlen bliver rød i dunkel Blod. Men de fortraktes ikke. Rogle forbliver i Søvnens Duale, andre vaagne og mene, at et Uveir nærmer sig og vil gaa over som saa ofte før. Og de som tyste sig selv kloge, spurger maasse med haanende Lid, hvorledes Lot i sin latterlige Overtro vil se sig. Imidlertid flaa Vævene heftigere ned, og en næsten sværende Damp udbreder sig. De ser ud, og se, hele Jldmasser falder ned. Der regner Sovel fra Himlen, og det er som Væsten er antændt. Dette er noget nyt og ulæet; Spotten og Haanen ophører. Overalt aabnes Dørene, Menneffene starter ud af Gulene, og pludselig ser de til sin Fortædelse hvorledes ikke blot Væsten er antændt, men ogsaa Jorden brænder. Lyset har slaaet ned i den med Væ- og Hærværet gienmentruke Jord. Jordbunden gløder, brænder. Flammerne flaa paa utallige Stæder høit i Veiret Karit flaa enkelte Gulie, derpaa lange Kæffer, endelig den hele Stad i Brand. Mon de tænkte paa Lot nu? Mon de nu tro den truende Undergaa? Mon Svigerfæmmerne angre at de havde udleet hans stærke Advarsel? — Afvindeligt Fortædelse!

Skad skulde de tage sig for? De ile og ile altid mere uftandselig for at redde sig. De styrte gennem Søderne, men Strømme af brændende Svovl vælte sig imod dem. Her og der brister Jorden, og der opstaa Afgrunde, som pludselig fyldes med underjordisk Vand. Det ene Svødens Hus efter det andet bliver angrebet. Ud af den aabne, gabende Jord slaar Flammeerne og angriber Huset nedenfra, medens den glødende Luft angriper Gaden; bragende styrter Paladser sammen, og de Stæder, som i nærvær har været Vidne til umenneskelig Kaffhelighed, forsvinde for steds for Menneskenes Blif, for Dagens Vgs. Vots Hus og den Dør, som de om Aftenen ikke kunde finde, fordi Gud havde slaaet dem med Blindhed, viser sig endnu en Gang i Adflammernes røde Skjær; endnu engang skulde de se den, og saa gaar den op i Luet. Frygtelige Røbringe i Jorden gale imod dem, og hvert Dieblif fornerer deres Tal sig.

Dumpe Skald og Skjærende Dødsfrig opfylder Luften. De Saarodes og de Forbrændtes og de Døendes Jauren trangte gennem Clementernes Kafen. Vilde Seraab skærer gennem Aftandens Torden, Flammeernes Kafen og Bindens Sufen, de faldne Huses Vragen og den nedhyulende Jords vilde Bulder. Svifte hjerteskrænde Optrin fremfille sig for vore Bliffe. Moderen iler avsted med sit Diabarn, iler for at redde det og sig selv, men hun ved ikke hvorken; hun standjer, og som hun standjer aabner Aftanden sig under hende og hun sunter ned. Den gamle Fader raaber paa sine Søner, paa den unge, kraftige Mand, som skulde hjælpe ham, men saar intet andet Svar end Forbandelser, som lyde mod ham fra deres Læber. Jaagen ser mere den anden; men man hører endnu Fortvilelsesdraabene og Gudsbeispottelserne, med hvilke de Ugudelige ende sit Liv. Endelig indhylles dette Mørkets Sted i tuf Damp. Efterhaanden forstumme menneskelige Stemmer, og det bliver stille. Det rager blot. Da hun Jordens Blod, som bemægtiget sig Brandstedet, hjer gjennem den ubog-gelige Egn. Sodoma synker, Gomorra synker, Siboim synker, Adma synker ned i Dybet, og fra en Stad til en anden vælter et stort, mørkt Hav sine tunge Bølger. Endnu et Par Dage gjarer det i Svødens, og derpaa staar det døde Hav over det forbandede Sted.

— (Fra August Dørhøls Bibelovers.)

Parkland—den norske Athen paa Vestkysten—er ubetinget den skjøneste, sundeste og hyggeligste Plads paa Kloden. Den er omringet af evig grønne Træer og grønne Enge Aaret rundt, og i Midten staar de herlige Bygninger af the Pacific Lutheran Academy, den norske lutherske Kirke, nyt public Skolehus, det norske Barnehjem, Stores, Shops, elektrisk R. R., alt hændigt og bekvemt — et sjældent idealistisk Bosted for norske Folk.

Jeg har tilsalgs i Parkland henvend 100 Residens- og Business-Lotter til Priser langt under de gaaende Priser. Ogsaa et nyt 6-Rum Hus og 3 Lotter for \$1,000. Et Hus, 8 Rum og 6 Lotter, med Frugt, Bær og Havevæxter for \$2,500. Alt paa de bedste Betingelser.

Hans E. Knatvold
322 Provident Bldg.,
Phone Main 7990 Tacoma

St. Johns House.

Furnished Rooms, single and for Housekeeping. Reasonable Prices.

T. K. SKOV, Propr.

1020 1-2 So. Tacoma Avenue

Phone Main 2565

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

- Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland Barnehjem, Parkland, Wash.
- Baalsen, H. E., Silvana, Wash.
- Blakkas, L., Box 175, Rockford, Wash.
- Bergesen, B. E., 1727 W. 56th St., Seattle, Wash.
- Jelgum, E. S., 823 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4356.
- Borge, Rev. Olof, 1555 11th Ave. E., Vancouver, B. C.
- Borup, P., Cor. A & Pratt St., Eureka.
- Brevig, T. L., Parkland, Wash.
- Brevik, G. L., Genesee, Ida., Route 2 Box 30.
- Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
- Dable, J. O., Bothell, Wash.
- Eger, Olaf, 1215 Harrison St., Seattle
- Ensrud, J. O., 1416 35th Ave., Oakland, Cal.
Phone East 5966.
- osmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
- Foss, L. C., 1019 Franklin Ave., Seattle, Wash.
- Grönsberg, O., 1694 Howard St., San Francisco, Cal.
- Hanson, G. A., Potlatch, Ida.
- Harstad, B., Parkland, Wash.
Phone 7834-J-3.
- Hellekson, O. C., 510 No. 2nd St., No. Yakima, Wash.
- Hendrickson, Geo. O., 425 E. 10th St., Portland, Ore.
- Isgoes, O., Ft. Madison, Wn.
- Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.
- Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.
- Lane, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.
- Larsen, N. A., 912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
- Larsen, P. T., Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.

- Leknes, Andrew L., Kasserer for in dremissionen i Pacific Distrikt. Stanwood, Wash.
- Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, 1016 Champion St., Bellingham, Wn.
- Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.
- Neste, Th. P., 417—22nd St., Astoria, Oregon.
- Norgaard, C. H., 230 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Ordal, O. J., 912 So. 17 St., Tacoma, Wash. Tel. Main 4270.
- Ottenson, O. C., Portland, Ore.
- Pedersen, N., California St., Santa Barbara, Cal.
- Press, O. J. H., 2519 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.
- Rasmussen, L., Burlington, Wash.
- Sandmel, A., 1318 16th Ave., Spokane, Wash.
- Stensrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.
- Skonhovd, M., Box 14, Lawrence, Wn.
- Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
- Tjernagel, H. M., Teller, Alaska.
- Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.
- Xavler, J. U., Prof., Parkland, Wash.
- Xavier, N. P., Parkland, Wash.
- White, A. O., Silverton, Oregon.

ADVERTISING DIRECTORY.

Patronize our advertisers. You will find them all reliable. Use the Directory in the "Pacific Herald." It will tell you where to go.

	Page
Architects	
Heath & Gove	7
Attorneys at Law	
Carl B. Halls	8
Anthony M. Arnison	8
Arctander & Jacobson	8
Clothing Stores	
Herbst Clothes Shop	8
Banks	
Scandinavian-American Bank	8
Doctors	
Thorland	7
Hylla	8
Ryning	8
Quevli	8
Dentists	
J. W. Rawlings	8
H. D. Rawlings	8
A. K. Stibbens	8
Doerers	
Bledget	7
Groceries	
Parkland Mercantile Co.	7
Real Estate	
Carl O. Kiltelson	8
Meat Market	
Parkland Meat Market	7
Lodging House	
Luther Pilgr. Hus	7
Opticians	
Kachlein	7
Printing	
D. W. Cooper	7
Photographers	
Peterson	8
Plumbers	
Ben Olson Co.	8
Restaurants	
Berglund Coffee House	8
Steamship Agencies	
Visell & Ekberg	8
Tailors	
Fashion Craft	7
Undertakers	
C. O. Lynn Co.	8
P. Oscar Storlie	8
What School?	
Pacific Lutheran Academy	

The Stephen Home.
Naar Du kommer til Portland, Ore., tag ind paa The Stephen Home (det norske hjem for unge mænd.) Bøne, billige Bærelser for Rejsende. 291 1-2 Grand Ave., en Bloek fra Sawbhorne.

Lutherak Bokmission, Bergen, Norge, udsaler gratis Andagtsbøger, kristelige Fortællinger og Sange. Ialt udsalt 1,500,000. Vær med og delta i Arbejdet.

DO IT RIGHT
That is the only way, the best way to do anything
PRINTING UP-TO-DATE
Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.

D. W. COOPER
Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.

Wear FASHION CRAFT CLOTHES
Fit, Workmanship and Materials Guaranteed
Tailors to Men and Women FASHION CRAFT TAILORS
H. O. Haugen, Pres.
708 Pacific Ave Tacoma

KACHLEIN
GRADUATE OPTICIAN
906 C Street
Eyes Examined
23 Years in Tacoma

Main 7959 Ind. 3504

Dr. Torland
Uddannet ved Krania Universitet
201-2-3-4 Estel Bldg.
(N. W. Cor. 2nd & Pike)
SEATTLE
Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8
Privat Telephone
Sunset East 6315

Det Norske Emigranthjem.
45 Whitehall St., New York.
Naar man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel Del "runners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel. 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. car til Døren.

Ben Olsen Co.

Plumbing
and Heating

Main 292—A 2392
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

Phone 6

CARL O. KITILSEN

Successor to
Calhoun, Denny & Ewing
Real Estate, Insurance, Bonds
and Loans.
219 East Yakima Ave.
North Yakima, Wn.
Correspondence solicited in
English and Norwegian.

Phone Main 2233

**PETERSON
PHOTOGRAPHER**

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
803 Tacoma Avenue

Luther College

En kristelig Skole for gutter.
Firesaerigt College kursus

Firesaerigt Preparatory kursus
Erfarne Lærere — Grundlig Under-
visning — Samvittighedsfuld Til-
syn — Sund Velggenhed — Gode
Selskabeligheder — Billigt Ophold.
Graduenter fra anerkendte Akade-
mier og High Schools optages i
College Department, jaat fri Uni-
tion, kan indhente hvad de mangler
i Norik og Latin. — Undervisning til
Undervisning i Sang og Musik,
Bookeeping, Shorthand og Type-
writing. — Send efter Katalog med
nærmere Oplysninger og Betingelser
S. A. Frens, Vesteer
Decorah, Iowa.

PARKLAND MEAT MARKET

H. Berger, Proprietor
Dealer in
Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold
Phone Main 7843—R3

Støt dem som absterer i Herald.

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK

of Tacoma
ASSETS OVER
TO MILLIONER DOLLARS

11th & Pacific
Åaben Lørdags Aftener

4 Procents aarlig Rente

ligger vi til Spareindskud to Gange
om Aaret

Begynd nu med \$1.00 eller mere.
J. M. Chilberg, Pres.; W. H. Pringle,
V-Pres.; G. Lindberg, V-Pres.; E.
C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't
Cashier; J. F. Visell, Ernest Lister,
Geo. G. Williamson, Directors.

**The Pacific Lutheran Academy
AND
Business College**

Høstterminen ved Akademiet begynder den 23de Septem-
ber. Skriv efter Skolens Katalog.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; Modern
Equipment; Steam Heat; Electric Light, Large Campus; Excellent
Opportunity for Outdoor Exercise; New Gymnasium will be ready for
use about February 1.

Offers thorough instruction, under efficient and experienced
teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial
Branches, and Music.

Prepares Thoroughly, and in the shortest time possible, for
College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for
Citizenship.

Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for For-
eigners. No entrance examinations.

Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months
\$180.00, eighteen weeks \$95.00, nine weeks \$50.00.

Send for catalogue.

Address N. J. HONG, Principal
Parkland, Wn.

Norsk Begravelses Bureau

P. Oscar Storlie

Bedste Betjening til rimelige
Priser.

Ebalmør og Damessistent

Telefon: Main 1122 So. Tacoma

DRS. DOERRER & BLODGETT

DENTISTS

1156 Pacific Avenue Room 206

Tel. Main 4551

Tacoma Wash.

**Berglund Bros.
Kaffehus**

Beeste Sort Kaffe i Byen med 1/2p
de, Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1205 Commerce St. Tacoma

C. O. Lynn Co.

Skandinavisk Begravelsesbureau

910-912 Syd Tacoma Ave.

Tacoma, Wash.

Main 7745

A-4745

Lien's Pharmacy

Skandinavisk Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvis

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter udfyldes nøjagtig

M. 7314

1101 Tacoma Ave

Oplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klases
Liner

VISELL & EKBERG

1321 Pacific Ave.

John Halleque W. R. Thomas

**PARKLAND MERCANTILE
COMPANY**

Gen'l Merchandise, Groceries,
Hardware, Hay, Grain, Feed
Main 7483-J3 Parkland, Wn.

\$15

Take Elevator and Save \$10
Largest Display of Clothes at
One Price in Tacoma

\$15

\$15

ONE PRICE
ALWAYS

Herbst \$15 Suits are Ground-
Floor-Store \$25 Values
No High Rents

**Herbst Clothes
Shop.**

CLOTHES SHOP

2nd Floor National Realty Bldg.
Tacoma

\$15

\$15

Phone Main 7220

CARL B. HALLS

Norsk Advokat

408 Lyon Building

Third & James Seattle, Wn.

Anthony M. Arntson

NORSK ADVOKAT

614-5-6 Fidelity Bldg.

Phone Main 6305

Tacoma

Wash.

JNO. W. ARCTANDER

& C. JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-5 Lyon Bldg.

Seattle

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge

Fresh Block, 18th and Pacific Av.
Kontortid Kl. 1-5 Eftn. Om
Søndagene Høje Aftale
Mn. 7471 Res. Mn. 7866 J-1
Tacoma Wash.

Dr. C. Quevli

Behandler Sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1-5 e. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7-8 e. m.
Kontort: 1618 Realty Bldg.

DR. HYSLIN

Office 1201-5 Fidelity Bldg.
Hours—11 to 12 A. M. 2 to 4 P. M.
Evenings 7:30 to 8:30
Sundays 10 to 11 A. M.
Phone Main 400
Residence 924 No. 1 St. Main 935
House calls made preferably out-
side of office hours.

J. W. RAWLINGS, D. D. S.

H. D. RAWLINGS, D. D. S.

A. K. STEBBINS, D. D. S.

Tandlæger

507 Realty Bldg.

Telephone Main 5195

Tacoma, Wash.